

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/191/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413218042
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4413218042.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: 1) P. U., nar. X.X.XXXX, bytom B. XX, B. Z., 2) T. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T. P. XX, B. Z., toho času ÚVV Nitra, 3) Ing. T. X., nar. X.X.XXXX, bytom T. P. XX, B. Z., všetci zastúpení Mgr. Gergely Pšenák, advokát so sídlom Školská 3, Nitra, proti žalovanej: Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody, takto

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: 1) P. U., nar. X.X.XXXX, bytom B. XX, B. Z., 2) T. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T. P. XX, B. Z., toho času E. B., 3) N.. T. X., nar. X.X.XXXX, bytom T. P. XX, B. Z., všetci zastúpení Mgr. Gergely Pšenák, advokát so sídlom Školská 3, Nitra, proti žalovanej: Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 3.303,96 eur titulom náhrady účelne vynaložených trov konania a sumu 5.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu voči žalobcovi v 1. rade v časti náhrady účelne vynaložených trov konania a náhrady nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 3.153,96 eur titulom náhrady účelne vynaložených trov konania a sumu 4.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku súd žalobu voči žalobcovi v 2. rade v časti náhrady účelne vynaložených trov konania a náhrady nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 3.153,96 eur titulom náhrady účelne vynaložených trov konania a sumu 9.500,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Vo zvyšku súd žalobu voči žalobcovi v 3. rade v časti náhrady účelne vynaložených trov konania a náhrady nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

VII. Súd p r i z n á v a žalobcovi v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

VIII. Súd p r i z n á v a žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IX. Súd p r i z n á v a žalobcovi v 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.7.2013 prostredníctvom právneho zástupcu domáhali pôvodne zaplatať titulom náhrady účelne vynaložených trov konania sumy vo výške 19.540,62 eur, ktoré v pôvodnom petite nebolo upresnené, povinnosti zaplatiť žalobcom sumu vo výške 150,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 25.000,- eur žalobcovi v 1. rade, žalobcovi v 2. rade sumu 22.500,- eur a žalobcovi v 3. rade sumu 33.000,- eur. Neskôr opravným uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/191/2013-102 zo dňa 19.8.2014 bol upresnený petit žalobného návrhu, podľa ktorého sa žalobcovia domáhali, aby žalovaný bol povinný zaplatiť titulom náhrady účelne vynaložených trov konania žalobcovi v 1. rade sumu 4.950,- eur a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 25.000,- eur, žalobcovi v 2. rade sumu 4.800,- eur titulom náhrady účelne vynaložených trov konania a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 22.500,- eur, žalobcovi v 3. rade sumu 4.800,- eur titulom náhrady účelne vynaložených trov konania a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 33.000,- eur, všetci žalobcovia sa domáhali zaplatať týchto súm do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V žalobe uviedli, že dňa 20.5.2008 bolo voči nim vyšetrovateľom ÚJaKP OR PZ Nové Zámky pod č. ČVS: ORP572/OVK-NZ-2008 ZP podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku uznesením vznesené obvinenie za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Voči uzneseniu žalobcovia v zákonnej lehote dňa 23.5.2008 podali sťažnosť proti vzneseniu obvinenia voči nim, ktorá bola dňa 20.8.2008 okresným prokurátorom zamietnutá. Počas prípravného konania žalobcovia boli vyzvaní, aby sa podrobili všetkým vyšetrovacím úkonom, ktoré boli od nich vyžadované orgánmi činnými v trestnom konaní. Žalobcovia počas prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní opakovane poukázali na viaceré pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, keď od počiatku tvrdili, že so spáchaním uvedeného zločinu nemajú a ani nemôžu mať z objektívnych skutočností nič spoločné. Prokurátorom Okresnej prokuratúry Nové Zámky bola voči žalobcom podaná dňa 23.1.2009 obžaloba pod č. k. 1Pv 417/08-30 Okresnému súdu Nové Zámky pre pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, k § 20 Trestného zákona, k § 155 odsek 1 Trestného zákona. V predmetnej trestnej veci bol Okresným súdom Nové Zámky pod č. k. 2T/16/2009 zo dňa 22.9.2012 vynesený oslobodzujúci rozsudok. Na hlavnom pojednávaní toho istého dňa bol okresným prokurátorom pod č. 1Pv 417/08-61 podané odvolanie proti oslobodzujúcemu rozsudku. Odvolací súd uznesením č. k. 4To/69/2012-739 zo dňa 19.7.2012 rozhodnuté tak, že podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora zamietlo a podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku sa odvolanie poškodeného L. U. zamietlo ako podané neoprávnenou osobou a v tomto uznesení Krajský súd uviedol, že žalobcovia resp. obžalovaní sa skutku bližšie špecifikovaného vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie nedopustili, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

V trestnej veci si žalobcovia udelením plnej moci zvolili na zastupovanie v tom konaní advokáta JUDr. T. W., ktorý ich zastupoval v trestnej veci, pričom za 4 roky trvania právnej pomoci v uvedenej trestnej veci uhradili peňažné plnenie vo výške tak, ako im advokát vyčíslil odmenu, podľa predložených dôkazov v zmysle príslušnej vyhlášky. Okrem týchto nákladov si žalobca v 1. rade zaobstaral na vlastné náklady znalecký posudok z odboru dopravy, ktorý preukazoval jeho tvrdenia o nevine, za čo z vlastných prostriedkov uhradil sumu 150,- eur.

Žiadosť o predbežné prerokovanie návrhu žalobcovia odoslali v mesiaci november 2012, podľa vtedy platného zákona č. 514/2003 Z. z. Ministerstvu vnútra SR ako príslušnému orgánu štátnej správy. Ministerstvo vnútra odpovedalo listom zo dňa 7.3.2013, v ktorom uviedlo, že sa nepovažuje za príslušný orgán na rozhodnutie vo veci.

3. Žalobcovia si uplatnili svoje nároky v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Tento zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemožno zbaviť.

Žalobcovia si uplatnili v zmysle tohto zákona dva nároky, a to účelne vynaložené trovy konania vykonané v trestnom konaní počas štyroch rokov, ktoré rozpočítali na troch žalobcovi s tým, že žalobca v 1. rade požadoval ešte sumu 150,- eur za predložený znalecký posudok, ktorý doložil v trestnom konaní a ďalej sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnili tým, že trestným konaním došlo nielen k

výraznému zásahu do ich základných ľudských práv a slobôd, ale aj do ich rodinného života a pracovno-právnych vzťahov.

4. Žalovaný sa písomne vyjadril k žalobe a uviedol, že žalobcami uplatnené nároky neuznáva a žalobu navrhuje v plnom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané splnenie podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za žalobcami uplatnené nároky na náhradu škody tak, ako ich stanovuje zákon č. 514/2003 Z. z. v platnom znení. V danej veci nie sú splnené základné predpoklady priznania nároku na náhradu škody, a to spôsobenie škody nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Uznesenie vyšetrovateľa OR PZ UJKP v Nových Zámkoch z 20.5.2008 č. k. ČVS: ORP-572/OVK-NZ-2008 ZP, ktorým vyšetrovateľ stíhal žalobcov ako obvinených z pokusu k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Tr. zákona k § 155 odsek 1 Tr. zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona nebolo nikdy zrušené a nebola ani žiadnym na to príslušným orgánom označeného za nezákonné resp. odporujúce zákonu. Žalobcovia nezákonnosť uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, ktorým im mala byť spôsobená škoda vyvodzujú zo skutočnosti, že trestné konanie skončilo inak, ako ich právoplatným odsúdením, t. j. oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 22.2.2012, sp. zn. 2T/16/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 19.7.2012, č. k. 4To/69/2012-739. Žalovaný mal za to, že vzhľadom na právoplatné trestné konanie doposiaľ žiaden orgán neskončatoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, z titulu nezákonnosti ktorého si žalobcovia uplatňujú nárok na náhradu škody, vrátane nemajetkovej ujmy, preto podľa neho nie sú splnené podmienky v zmysle § 3 odsek 1 písmeno a), § 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pre priznanie uplatneného nároku.

5. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcov, výpoveďami žalobcov a žalovaného, výsluchom svedkov, a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to spisom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/16/2006, vyúčtovaním trov konania advokáta JUDr. T. W., žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vyúčtovaním znalečného za znalecký úkon, čestným vyhlásením, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/69/2012, žiadosťou žalobcov adresovanou Ministerstvu spravodlivosti o odškodnenie, postúpením žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 16.1.2014, správou zamestnávateľa žalobcu v 1. rade, lekáorskými správami manželky žalobcu v 3. rade, kópiami príjmových pokladničných dokladov o platbách trov právneho zastúpenia žalobcov v trestnom konaní, rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy, kópiou rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 10C/191/2014-185 a 25C/110/2012-210 a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Právny zástupca žalobcov uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižoval písomne podanej žaloby a listinných dôkazov doložených do spisu a po vykonanom dokazovaní navrhoval opäť žalobe vyhovieť, keď žalobcovia si podali žalobu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, lebo bolo preukázané právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu, že trestné stíhanie vedené voči nim počas viacerých rokov bolo založené na nezákonnom rozhodnutí žalovaného, a taktiež dĺžka a priebeh trestného stíhania pôsobia negatívne na žalobcov, čo sa preukázalo na spoločenskom uplatnení a vzťahoch v práci vo výsledkoch štúdia a predovšetkým zanechalo negatívne stopy na ich rodiny ako aj na zdraví žalobcov aj rodinných príslušníkov žalobcov. Mal za to, že oslobodenie spod obžaloby alebo zastavenie trestného stíhania majú z hľadiska zákona č. 514/2003 Z. z. rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, no iba vtedy, ak k nim došlo z určitých dôvodov, a to v podstate preto, lebo predpoklad o spáchaní trestného činu obvinených nebol potvrdený. Podľa rozhodnutia, ktorým boli žalobcovia oslobodení spod obžaloby, je zrejmé, že v takýchto prípadoch treba vychádzať z toho, že občan trestný čin nespáchal a nemalo byť proti nemu obvinenie vznesené. Poukázal na to, že ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosť orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovedností za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. V záverečnej reči poukázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ČR ako aj nález Ústavného súdu Českej republiky a na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne. V súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy s tým, že výšku nemajetkovej ujmy súd určuje voľnou úvahou, nemôže ísť na druhej strane o nepreskúmateľnú úvahu resp. o svojvoľnú úvahu. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Súd musí mať preukázanú najmä skutočnosť, pre ktorú dospel k záveru,

že zadostučinenie podľa § 17 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je postačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcom vzhľadom na ich postavenie v rodine a spoločnosti.

7. Žalobca v 1. rade uviedol, že na podanej žalobe trvá, keď od začiatku vznesenia obvinenia v roku 2008 tvrdil, že s tým nemá nič spoločné a 4 roky bol stíhaný s tým, že napokon bol vynesený oslobodzujúci rozsudok. Toto stíhanie považoval bez dôkazov voči jeho osobe. Uplatnil si náhradu nemajetkovej ujmy v sume 25.000,- eur, tak ako to videl on, keď bol stíhaný na slobode a bol diskriminovaný v zamestnaní aj v súkromnom živote. V tom čase bol zamestnaný ako príslušník Železničnej polície SR a predložil súdu čestné prehlásenie od svojho nadriadeného, aké problémy mal. Bol zaradený v nižšej platovej triede ako jeho mladší kolegovia a starší kolegovia boli vo vyššej platovej triede, a pokiaľ im boli pridelené odmeny, tak žalobca na tieto odmeny nárok nemal. V súčasnosti je žalobca príslušníkom Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, odbor Železničnej polície ako referent od 1.1.2011. V súkromnom a rodinnom živote to bolo tak, že v tom čase jeho manželka bola tehotná a počas tehotenstva bola dvakrát vypočutá na súde. Čo sa týka ďalšej ujmy, poukázal na to, že v súvislosti s trestným úkonom v mesiaci december 2009 bol na neho vydaný zatykač tunajším súdom a bol eskortovaný políciou v Nových Zámkoch na tunajší súd a následne bol prepustený. Čo sa týka trov trestného konania - obhajoby, uviedol, že tieto uhradil právnenému zástupcovi po častiach. Obdržal o tom spolu so žalobcami príjmový pokladničný doklad, lebo to vždy platil iba jeden zo žalobcov. Žalobca v 1. rade si uplatnil okrem účelne vynaložených trov konania aj zaplatenie sumy 150,- eur, nakoľko zaobstaral na vlastné náklady znalecký posudok z odboru dopravy, ktorý mal potvrdiť jeho tvrdenia o nevine.

8. Žalobca v 2. rade uviedol, že na podanej žalobe trvá, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky bol oslobodený spod obžaloby, a tento rozsudok Krajský súd v Nitre svojím rozhodnutím potvrdil, čím došlo k nezákonnému trestnému stíhaniu a k vážnemu zásahu do jeho ľudských práv a slobôd, preto si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 22.500,- eur, nakoľko v čase začatia trestného stíhania bol zamestnaný u súkromného podnikateľa ako prevádzkar a samotné trestné stíhanie malo dosť negatívny vplyv na jeho pracovný výkon. V mesiaci máj 2008 obdržal jeho zamestnávateľ z polície telefonát, že žalobca mal spáchať násilný trestný čin. Na základe týchto skutočností prišlo v júni 2008 k rozviazaniu pracovného pomeru, nakoľko zamestnávateľ stratil voči nemu dôveru, a preto prišiel o prácu. Nové zamestnanie si už nájsť nevedel vzhľadom na uvedené okolnosti. Počas celého trestného konania, v ktorom bol krivo obvinený, obžalovaný a súdený, uviedol, že bol pod neustálym tlakom a stresom. Počas trvania trestného stíhania, štyroch rokov neustále pociťoval negatívny pohľad verejnosti, ktorý sa prejavoval okrem iného tak, že keď prišiel do nejakého podniku alebo kaviarne, tak si ľudia pošuškávali, že to je ten bitkár - násilník. Kvôli predmetnému trestnému stíhaniu a konaniu prichádzalo u neho k častým hádkam v rodine a v partnerskom vzťahu.

Čo sa týka nároku na účelne vynaložené trovy trestného konania, trvá na zaplatení sumy 4.800,- eur, keďže splnomocnil na zastupovanie v trestnom konaní advokáta, ktorému priebežne platili všetci traja žalobcovia trovy právneho zastúpenia a boli to vždy vyššie sumy. Túto náhradu škody si uplatňuje z dôvodu, že ju zaplatil právnenému zástupcovi zo svojich peňazí. Na záver uviedol, že náhradu škody ako aj nemajetkovej ujmy si uplatnil titulom nezákonného rozhodnutia a vyšetrovania v trestnej veci.

9. Žalobca v 3. rade uviedol, že čo sa týka zaplatenia sumy 4.800,- eur účelne vynaložených trov v trestnom konaní za zastupovanie advokátom, si uplatnil z dôvodu, že ho právny zástupca JUDr. T. W. zastupoval na základe písomného splnomocnenia počas štyroch rokov a čiastočne očakával od neho a ďalších žalobcov zaplatenie určitých súm podľa toho, aké úkony robila vyhotovoval o tom príjmové pokladničné doklady. Tieto trovy si uplatňuje od začatia trestného stíhania voči jeho osobe až do právoplatného skončenia veci.

Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 33.000,- eur, túto si uplatňuje z dôvodu, že trestné stíhanie mu spôsobilo problémy v pracovnom, osobnom a súkromnom živote. Poukázal na to, že celé trestné konanie voči jeho osobe bolo začaté bezdôvodne, on v tom čase bol ženatý, študoval na vysokej škole a všetci vedeli, čo sa stalo a neľahčilo mu to štúdium, práve naopak, problémy mal v tom, že zápočty dostával ako posledný a skúšky, ktoré už všetci mali, tak on ešte stále nemal.

Čo sa týka pracovného života, uviedol, že je majiteľom a trénerom športového klubu, zaoberá sa bojovým umením, je registrovaný na sociálnych sieťach a toto konanie mu skomplikovalo jeho prácu, lebo veľmi často sa mu vysvetľovalo, najmä rodičom detí, ktoré trénoval, že v skutočnosti to nie je tak, čo sa hovorí a čo sa mu kladie za vinu. Tiež to bolo komplikované v tej súvislosti, že sa zúčastňoval medzinárodných súťaží v súvislosti so športom a v neposlednom rade to postihlo aj jeho osobný a rodinný život, lebo v

jeho rodine sú ďalší príslušníci a bolo ťažké im vysvetľovať, ako to bolo a otázne bolo, kto mu v rodine veril. Najviac to pociťoval v období, keď boli významné sviatky v roku, ako Vianoce. Nevedel sa z ničoho tešiť, aj keď si bol istý tým, že nič nevykonal. Počas trestného konania jeho manželka bola tehotná, mala ťažký priebeh tehotenstva a z dôvodu trestného konania boli medzi nimi dennodenne hádky, čo zle vplývalo na jej zdravotný stav, o čom predložil do spisu lekárske správy, ako aj o jej stave počas tehotenstva. Za najhoršie považoval skutočnosť, keď bol vydaný na neho zatykač, čo tiež poznačilo jeho osobný život a rodinu, neskôr manželka mala ísť rodiť, nastali problémy, dostala vyvolávacie injekcie, na ktoré nereagovala a napokon sa musela podrobiť cisárskemu pôrodu. Počas celého trestného stíhania si nevedel nájsť prácu, vykonával len trénera a počas celého toho obdobia žiadnu dovolenku s rodinou neabsolvovali.

10. Žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a poukázal v tomto smere na najnovšiu judikatúru Okresného súdu Bratislava I, a to konkrétne na rozsudok pod sp. zn. 25C/110/2012-210 zo dňa 20.10.2016 a rozsudku sp. zn. 10C/191/2014-185 zo dňa 19.10.2016, keď v obdobných veciach boli žaloby zamietnuté, a to z dôvodu, že rozhodnutie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné iba na základe toho, že trestné konanie bolo skončené oslobodzujúcim rozsudkom. Poukázal na to, že na vznesenie obvinenia podľa zákona postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin, a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom samotné preukázanie viny obžalovaného je až vecou dokazovania pred súdom. Poukázal na to, že toto isté nastalo aj v danom prípade, keď žiadnym orgánom uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené, nebolo označené za nezákonné a ani samotné sudy vo svojich rozsudkoch to neskonštatovali. Obžalobu prijali a konali o nej. V prípade, že by súd rozhodol o náhrade škody, uviedol, že nie je preukázané, že by takáto škoda vznikla, a to z dôvodu, že žalobcovia nepreukázali doklady, ktoré tomu nasvedčujú, teda faktúry, príjmové pokladničné doklady, ktoré sú riadnymi účtovnými dokladmi, a ktoré odôvodňujú uplatnenie náhrady škody za trovy právneho zastúpenia. Tieto trovy právneho zastúpenia je možné si uplatniť a účtovať iba riadnymi daňovými dokladmi. K uplatnenej nemajetkovej ujme poukázal na ustanovenie § 5 odsek 1 zákona č. 215/2006 Z. z., podľa ktorého poškodenému ak bol trestným činom spáchaná smrť, tak mu prináleží náhrada v sume 50-násobku minimálnej mzdy, čo je cca 20.000,- eur.

11. Svedkyňa Mgr. W. U., manželka žalobcu v 1. rade, potvrdila súdu, že v súvislosti s trestným konaním tie roky pociťovala a prežívala ako zlé, najmä čo sa týka psychického stavu, hlavne jej manžela, ale pociťovali to aj v manželskom živote, často sa hádali, žalobca bol nervózny zo služby, pretože tam bol diskriminovaný kolegami aj nadriadenými, lebo ho chceli odstaviť z výkonu služby. Žalobca v 1. rade bol v tom čase v štátnej službe ako policajt, aj v súčasnosti je. Stali sa aj prípady, že kvôli trestnému stíhaniu rodina nechcela komunikovať s manželmi, hlavne zo strany svedkyne. V tom čase prežívala svedkyňa prvé tehotenstvo, ktoré mala rizikové, bola sledovaná a hospitalizovaná v nemocnici. Porodila v júni 2012 a súd prvej inštancie rozhodol v trestnej veci vo februári 2012. Pôrod mala predčasný, zo zdravotných dôvodov, ale najmä s poukazom na stresy, ktoré prežívala spolu s manželom v súvislosti s trestnou vecou. Zároveň uviedla, že nepovažuje iba trestné stíhanie manžela za jediný dôvod, pre ktorý mala zdravotné problémy v súvislosti s pôrodom, ale určite ten psychický stav na to vplýval. Za najhoršie obdobie považovala Vianoce v roku 2009, keď jej manžela vzali do väzby. Bol na neho vydaný zatykač, ale našťastie bol prepustený. Toto ťažko prežívala svedkyňa.

12. Svedkyňa Mgr. Q. X., potvrdila súdu, že je manželkou žalobcu v 3. rade a uviedla, že obdobie trestného stíhania jej manžela si pamätá veľmi dobre, nakoľko v roku 2009 bola tehotná a v tomto období sa rozhodovalo aj do vzatí do väzby žalobcu v 3. rade. Táto skutočnosť ju poznačila na celý život z dôvodu, že bola tehotná a došlo k potratu práve v dôsledku stresu, ktorý prežívala. Následne vykrvácala, o tom predložila súdu aj dôkazy do spisu. Počas trestného stíhania otehotnela druhýkrát v roku 2010. Opäť tehotenstvo znášala veľmi ťažko, mala byť hospitalizovaná v nemocnici, ona však túto hospitalizáciu odmietla a bola v kludovom režime doma, nebola zamestnaná. Tehotenstvo znášala veľmi zle, chodievala do nemocnice na rôzne zákroky. Napokon porodila cisárskym rezom, keďže k spontánnemu pôrodu nedošlo. Okrem toho uviedla, že majú v rodine príslušníka PZ kriminálnej polície, ktorý sa od svojich kolegov dozvedel o celom tomto prípade. Rodičia svedkyne to znášali veľmi zle, v rodine stále vládla napätá atmosféra a celá rodina sa pozerala na jej manžela ako aj na ňu inými očami, v rodine vznikli časté hádky a nervozita. Rodina jej dostatočným spôsobom dala najavo, že jej manžel pre ňu nie je vhodným partnerom. Dávali jej to pociťovať pri každej návšteve a stretnutí. Zlé vzťahy v rodine a osobnom živote trvali od roku 2010 do roku 2016, tieto sa zlepšili až potom, keď jej manžel obdržal oslobodzujúci rozsudok. Potvrdila súdu, že jej manžel mal počas trestného stíhania rovnako problémy

aj v súvislosti so štúdiom na vysokej škole. Pociťoval to najmä od pedagógov, ktorí mu sťažovali postup na skúškach.

13. Žalobca v 1. rade podal dňa 8.11.2012 žiadosť o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave podľa ustanovenia § 15 v spojení s § 17, § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. a požiadal o predbežné prerokovanie nároku o náhradu majetkovej ako i nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená trestným konaním voči jeho osobe v období rokov 2008 - 2012. Obdobnú žiadosť podal aj žalobca v 2. rade dňa 30.11.2012 a žalobca v 3. rade dňa 27.11.2012.

Odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR bolo postúpenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Ministerstvu vnútra SR, a to dvoma podaniami z 12.11.2012 a zo 4.12.2012 s poukazom na ustanovenie § 4 odsek 3 v spojení s § 4 odsek 1 písmeno b) zákona č. 514/2003 Z. z., že Ministerstvo spravodlivosti SR nie je príslušné na rozhodovanie o tejto žiadosti, lebo táto nespadá do pôsobnosti Ministerstva spravodlivosti SR, ale podľa vyššie citovaných ustanovení je príslušné konať o týchto žiadostiach Ministerstvo vnútra SR v Bratislave.

Ministerstvo vnútra SR, sekcia legislatívy a vonkajších vzťahov odpoveďou zo dňa 7.3.2013, žalobcovi v 1. rade uviedlo, že s poukazom na ustanovenie zákona č. 412/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zмене neskorších predpisov, najmä na § 4 tohto zákona, Ministerstvo vnútra SR pre úplnosť dodáva, že zákon č. 412/2012 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia a nadobúda účinnosť od 1.1.2013. S poukazom na zákon č. 412/2012 Z. z. a § 4 odsek 1 písmeno b) zákona č. 514/2003 Z. z. Ministerstvo vnútra SR malo za to, že nie je orgánom verejnej moci, ktorý by mal v tomto prípade konať v mene štátu.

14. Vyúčtovaním trov konania, ktoré predložil právny zástupca žalobcov v tomto konaní, preukázal, že advokát ustanovený v trestnej veci 2T/16/2009 žalobcov si vyúčtoval trovy trestného konania na základe úkonov, ktoré vykonal v trestnom konaní počas obdobia štyroch rokov, teda od vznesenia obvinenia až po vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku v súlade s Vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb č. 653/2004 Z. z., kde podrobne rozpísal rok 2008, 2009, 2010 a zároveň zdôvodnil, z akých ustanovení tejto vyhlášky vychádzal pri stanovení hodnoty úkonov za jednotlivé úkony. Ďalej predložil vo fotokópii na čísle listu 153 riadne príjmové pokladničné doklady zo dňa 14.3.2013, ktorým preukazuje, že prijal od žalobcov 1.500,- eur za trovy konania vedenom na OS Nové Zámky č. k. 2T/16/2009 s podpisom príjemcu W., príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 8.12.2008, keď prijal od žalobcov 400.000,- Sk za právne služby v trestnej veci ČVS: ORP-572/OEK-NZ s pečaťou a podpisom JUDr. T. W..

15. Vyúčtovaním znalečného za znalecký úkon č. 57/2011 žalobca v 1. rade preukázal, že znalec Ing. Y. L., bytom W., znalec z odboru cestnej dopravy, vyúčtoval za Znalecký posudok č. 57/2011 sumu 150,- eur.

16. Čestným vyhlásením X. W., priameho nadriadeného žalobcu v 1. rade v čase trestného stíhania, potvrdil, že v roku 2008 potvrdil vo funkcii vedúceho oddelenie Železničnej polície Bratislava-Petržalka. Žalobca v 1. rade ako jeho podriadený mu oznámil, že voči nemu bolo ÚJaKP OR PZ v Nových Zámkoch vznesené obvinenie vo veci ťažkej ujmy na zdraví v štádiu pokusu, čo mu doložil aj uznesením o vznesení obvinenia, čím si splnil zákonom stanovenú povinnosť oznámiť priamemu nadriadenému závažnú zmenu v štátnej službe. Túto žiadosť postúpil nadriadený žalobcu v 1. rade vtedajšiemu riaditeľovi Železničnej polície, odboru Bratislava, ktorý ho požiadal o diskreditáciu žalobcu v 1. rade z dôvodu, že podľa jeho slov sa jednalo o osobu, ktorá nemá v štátnej službe čo hľadať, pretože pácha násilnú trestnú činnosť a je hanbou Železničnej polície. Nadriadený žalobcu v 1. rade v tomto čestnom vyhlásení uviedol, že nevyhovel úplne svojmu nadriadenému, ale určite neprideľoval odmeny žalobcovi v 1. rade, keď ostatným kolegom prideľoval. Svoju prácu si vykonával riadne, dosahoval nadpriemerné výsledky a odmeny mu jeho priamy nadriadený navrhoval, ale riaditeľ mu ich neschválil. Okrem iného bolo žalobcovi v 1. rade v súvislosti s výkonom jeho práce navrhnuté riaditeľom uložiť najvyšší možný disciplinárny trest, a to zrážku z platu 15 % po dobu troch mesiacov za nezapečatenie trezoru so zbraňami.

17. Správou Ministerstva vnútra SR, centrum podpory Bratislava, oddelenie personálne, prípisom zo dňa 10.6.2015 uviedlo, že žalobca v 1. rade od roku 2008 bol menovaný, ustanovený vo funkcii odborný inšpektor Oddelenia Železničnej polície Bratislava-Petržalka, Odboru Železničnej polície Bratislava,

Oblasťnej správy Železničnej polície O.. Na základe zmien bol menovaný 1.3.2009 ustanovený do funkcie inšpektor Oddelenia Železničnej polície Bratislava, Odboru Železničnej polície Bratislava, Oblastnej správy Železničnej polície O.. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 547/2010 Z. z. došlo k začleneniu Železničnej polície do policajného zboru dňom 1.1.2011, kedy bol žalobca v 1. rade ustanovený do funkcie referent Oddelenia Železničnej polície Policajného zboru Bratislava, Odboru Železničnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra SR, ktorú vykonával do 31.1.2013. Od 1.2.2013 bol ustanovený do inej funkcie. Žalobca v 1. rade bol preložený na uvedené funkcie na základe organizačných zmien. Vzhľadom na túto skutočnosť bol menovaný v roku 2009 a v roku 2011 ustanovený na nižšiu funkciu ako na predchádzajúcom služobnom zaradení.

18. Lekárskymi správami svedkyne Mgr. Q. X., predtým L., za slobodna O., bolo preukázané, že gynekológ - pôrodník MUDr. Y. W. správou zo dňa 7.6.2013 potvrdila, že menovaná počas gravidity v roku 2010 bola pacientka opakovane vyšetrená na gynekologickej ambulancii s tvrdeniami, bolesťami brucha. Mala doporučený kľudový režim, terapiu magnéziom a stav mala uzatvorený ako hroziaci potrat, neskôr hroziaci predčasný pôrod.

Lekárskou správou Nemocnica Poprad a.s. zo dňa 3.5.2010 primár gynekologického oddelenia potvrdil, že menovaná mala sýte zakrvácanie tmavej krvi so záverom ovulačného zlyhania s tým, že známky gravidity sa nedali pozorovať, ktorou správou bolo potvrdené, že došlo u svedkyne k potratu, čo uviedla vo svojej výpovedi.

19. Rozhodnutím Okresného úradu B. Z., odboru všeobecnej vnútornej správy B. Z. zo dňa 18.1.2016, tento úrad povolil žalobcovi v 3. rade a jeho manželke zmenu priezviska z „L. - L.“ na nové priezvisko „X. - X.“. Týmto rozhodnutím Okresný úrad B. Z. vyhovel žiadosti oboch manželov, ktorí požiadali o zmenu priezviska dňa 8.1.2016.

20. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/16/2009 bolo zistené, že OR PZ UJKP Nové Zámky uznesením zo dňa 20.5.2008 podľa § 206 odsek 1 Tr. poriadku vznieslo obvinenie voči žalobcom v 1. až 3. rade ako voči obvineným z pokusu k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keď žalobcovia dňa 14.5.2008 v čase medzi 20.30 hod. a 21.00 hod. v B. Z. na D. L. P. pred činžovým domom č. XX fyzicky napadli poškodeného L. U., nar. XX.X.XXXX v X., a to takým spôsobom, že k nemu pristúpil žalobca v 3. rade, T. L., s vysúvacou teleskopickou tyčou, T. U. v ruke s baseballovou palicou a P. U. v ruke s drevenou rukoväťou od sekery a začali poškodeného všetci traja obvinení naraz opakovane udierať s uvedenými zbraňami v rukách po celom tele, čím mu spôsobili rôzne poranenia v oblasti hlavy, ale aj ďalších častí tela. Dňa 28.5.2008 podal žalobca v 3. rade sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, žalobca v 1. rade podal odvolanie dňa 23.5.2008 a žalobca v 2. rade sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania dňa 28.5.2008. Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky uznesením zo dňa 4.7.2008 zamietol sťažnosť obvinených žalobcov v 1. až 3. rade podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Tr. poriadku.

Plnomocenstvom žalobcovia preukázali, že splnomocnili na zastupovanie v trestnom konaní advokáta JUDr. T. W. so sídlom v B.. Splnomocnenie bolo podpísané všetkými tromi žalobcami a advokátom, ktorý potvrdil, že plnomocenstvo prijíma.

Ďalším splnomocnením advokát JUDr. T. W., splnomocnil svojho advokátskeho koncipienta JUDr. T. K., aby ho zastupoval a vykonával v jeho mene všetky úkony týkajúce sa obvinených - žalobcov.

Okresná prokuratúra Nové Zámky dňa 23.1.2009 podala podľa § 234 odsek 1 obžalobu pod č. k. 1Pv 417/08-27 voči obvineným žalobcom v 1. až 3. rade, podľa ktorej sa všetci traja obvinení spoločným konaním dopustili nebezpečného konania pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, a ktorého sa dopustili v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadli iného, čím spáchali pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 20 Trestného zákona, k § 155 odsek 1 Trestného zákona a obvinený T. U. prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/16/2009-687 zo dňa 22.2.2012 súd podľa § 282 písmeno c) Tr. poriadku v tom čase platnom oslobodil všetkých troch obžalovaných spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky č. k. 1Pv 417/08, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchali obžalovaní. Súd ďalej odkázal s nárokom na náhradu škody poškodených na občianske súdne konanie. Voči tomuto rozsudku podala odvolanie Okresná prokuratúra Nové Zámky dňa 2.5.2012, odvolanie

podal aj poškodený L. U. prostredníctvom právneho zástupcu dňa 5.3.2012 v časti o vine a o výroku o treste ako i o výroku o náhrade škody a Krajský súd v Nitre o tomto odvolaní rozhodol uznesením č. k. 4To/69/2012-739 dňa 19.7.2012 tak, že odvolanie okresného prokurátora zamietol ako aj odvolanie poškodeného, ako podané neoprávnenou osobou. Rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 2T/16/2009-687 nadobudol právoplatnosť dňa 19.7.2012 a súčasťou tohto rozsudku bolo aj opravné uznesenie č. k. 2T/16/2009-697 zo dňa 13.4.2012, podľa ktorého bol opravený dátum vyhlásenia rozsudku, a ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2012.

21. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 písmeno a), b), c), d), odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

odsek 2, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno f), odsek 3 zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odsek 1 koná v mene štátu f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

odsek 3, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

23. Podľa ustanovenia § 5 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa ustanovenia § 15 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

25. Podľa ustanovenia § 16 odsek 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

26. Podľa ustanovenia § 17 odsek 1, 2, 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

odsek 2, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

odsek 3, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

odsek 4, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2, nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

27. Podľa ustanovenia § 18 odsek 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

odsek 2, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

odsek 3, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

28. Na základe vykonaného dokazovania a podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení v tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že uznesením vyšetrovateľa ÚJaKP OR PZ Nové Zámky zo dňa 20.5.2008 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku žalobcom v 1. až 3. rade vznesené obvinenie za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Tr. zákona k § 155 odsek 1 Tr. zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Voči tomuto uzneseniu žalobcovia v zákonnej lehote dňa 23.5.2008 podali sťažnosť, ktorá bola dňa 20.8.2008 okresným prokurátorom zamietnutá, a to uznesením pod sp. zn. 1Pv 577/08-6 podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Tr. poriadku. V trestnom konaní bolo preukázané, že žalobcov zastupoval na základe plnomocenstva počas celých štyroch rokov trvania toho konania advokát JUDr. T. W. so sídlom v B., až do právoplatného oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/16/2009-687 zo dňa 22.2.2012 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 4To/69/2012-729 zo dňa 19.7.2012, ktorým boli odvolania okresného prokurátora a poškodeného zamietnuté podľa § 319 Tr. poriadku, keď súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodné a odvolanie poškodeného zamietol podľa ustanovenia § 316 odsek 1 Tr. poriadku, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

29. Čo sa týka označenia správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí a s poukazom na vyššie oboznámené listinné dôkazy, čo sa týka žalovaného, resp. jeho označenia, prvú žiadosť o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa § 15 v spojení s § 17 a § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. podal dňa 8.11.2012 žalobca v 1. rade a neskôr ju podali aj žalobcovia v 2. a 3. rade, všetci ju adresovali Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave. Ministerstvo spravodlivosti SR, Kancelária vedúcej služobného úradu postúpila žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podaním zo dňa 12.11.2012 Ministerstvu vnútra SR v Bratislave s odôvodnením, že v prípadoch náhrady škody spôsobenej trestným konaním, ktoré skončilo zastavením trestného stíhania resp. oslobodením spod obžaloby sa v zmysle ustálenej judikatúry za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. považuje uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré je neskôr zrušené rozhodnutím príslušného orgánu o zastavení trestného stíhania resp. o oslobodení spod obžaloby. Z dostupných informácií preto Ministerstvo spravodlivosti SR malo za to, že je potrebné tieto žiadosti postúpiť Ministerstvu vnútra SR, pretože patria do jeho pôsobnosti s poukazom na ustanovenie § 4 odsek 3 v spojení s § 4 odsek 1 písmeno b) zákona č. 514/2003 Z. z. Takýmto istým prípisom Ministerstvo spravodlivosti postúpilo Ministerstvu vnútra SR Bratislava aj ďalšie dve žiadosti žalobcov v 2. a 3. rade podaním zo dňa 4.12.2012. Ministerstvo vnútra SR, Sekcia legislatívy a vonkajších vzťahov odpoveďou zo dňa 7.3.2013 uviedla, že s poukazom na zákon č. 412/2012 Z. z. nie je Ministerstvo vnútra SR orgánom verejnej moci, ktorý by mal v tomto prípade konať v mene štátu. S poukazom na zákon č. 412/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z. z., najmä na ustanovenie § 4 tohto zákona s tým, že zákon č. 412/2012 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia a nadobúda účinnosť od 1.1.2013. Napokon táto otázka bola riešená aj uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/191/2013-156 zo dňa 24.11.2015, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 25Co/231/2016-179 zo dňa 21.12.2016 zrušené s poukazom na to, že súd je povinný bez zreteľa na označenie obsiahnuté v žalobe zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu konať len s takýmto oprávneným. Pasívne legitimovaným subjektom, voči ktorému je uplatňovaný nárok na náhradu škody

spôsobenú orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci, môže byť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. len štát. V súlade s ustanovením § 73 a § 135 C.S.P., aj ustanovenie § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. určuje, ktorý orgán koná v mene štátu. Z ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno f) jednoznačne vyplýva, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je orgán, ktorý má byť správne označený a ktorý koná za štát v danom prípade.

30. Pri posudzovaní nároku žalobcov súd vychádzal zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko tým, že bolo vznesené obvinenie vyšetrovateľom na žalobcov za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa príslušných ustanovení Trestného zákona a žalobcovia využili svoju zákonnú možnosť a podali voči tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorá bola okresným prokurátorom zamietnutá, boli splnené podmienky objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorej sa nemožno zbaviť v súlade s ustanovením § 3 odsek 2 citovaného zákona. Vzhľadom na výsledok trestného konania vedeného proti žalobcom vo veci pod sp. zn. 2T/16/2009 Okresného súdu Nové Zámky, v ktorom boli žalobcovia oslobodení spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že skutok, ktorý sa im kládol za vinu spáchali, je potrebné považovať uznesenie vyšetrovateľa ÚJaKP OR PZ Nové Zámky z 20.5.2008 pod ČVS: ORP: 572/OVK-NZ-2008 ZP vo vzťahu k žalobcom za nezákonné rozhodnutie. Z tohto hľadiska je tak isto potrebné označiť za nezákonnú špecifickú formu rozhodnutia okresného prokurátora v Nových Zámkoch o podaní obžaloby na súd, v ktorom sa navrhuje vyvodenie trestnej zodpovednosti voči žalobcom. Právoplatnosťou rozsudku súdu o oslobodení žalobcov spod obžaloby z dôvodu, že sa nepreukázalo, že skutok spáchali obžalovaní, vznikol žalobcom nárok na náhradu škody, ktorá im bola spôsobená orgánmi verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Spôsob a rozsah náhrady škody vyplýva z ustanovenia § 17 a § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobcovia v konaní preukázali všetky predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu, t. j. súčasné kumulatívne splnenie troch podmienok: 1. existenciu nezákonného rozhodnutia - predmetné uznesenie o vznesení obvinenia za pokus zločinu ublíženia na zdraví zo dňa 20.5.2008, 2. vznik škody - vynaložené trovy obhajoby, 3. príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, teda nutnosť náhrady trov obhajoby a hotových výdavkov v súvislosti s trestným stíhaním žalobcov, podľa ustanovenia § 18 odsek 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

31. Súd sa nestotožnil s právnymi názormi a závermi žalovaného v záverečnej reči, keď poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 25C/110/2012-210 zo dňa 20.10.2016 a rozsudku pod sp. zn. 10C/191/2014-185 zo dňa 19.10.2016, keď v obdobných veciach súdy žaloby zamietli z dôvodu, že rozhodnutie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné iba na základe toho, že trestné konanie bolo skončené oslobodzujúcim rozsudkom. Žalovaný poukázal na to, že na vznesenie obvinenia podľa zákona postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom samotné preukázanie viny obžalovaného je až vecou dokazovania pred súdom. Dôvodil tým, že táto istá skutočnosť nastala aj v danom prípade. Súd prvej inštancie sa s týmto jeho právnym záverom nestotožnil, pretože jedná sa o dve rozhodnutia iného súdu, ktoré nie sú právne záväzné, pretože neboli judikované v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a súd prvej inštancie ich vyhodnotil, že súd tak rozhodol v danej veci tak, ako uzná za vhodné podľa vykonaného dokazovania a nie je povinnosťou iného súdu v obdobnej veci sa s takýmto názorom stotožniť, keď podľa jeho názoru výsledky dokazovania nasvedčujú opaku toho, čo navrhol žalovaný. Presne o to ide aj v tejto veci, keď podľa názoru súdu prvej inštancie v predmetnej veci skutkový základ a vykonané dokazovanie nasvedčuje takým skutočnostiam, že sa súd nestotožnil s týmto právnym záverom, že je potrebné žalobu zamietnuť v celku, pretože žalobcovia boli nezákonne trestne stíhaní štyri roky, čo malo negatívny vplyv na ich pracovný, osobný, súkromný, rodinný život, na čo súd ďalej poukáže vo svojom odôvodnení a štát nesie objektívnu zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie.

32. Žalobcovia si v tomto konaní uplatnili titulom náhrady škody, účelne vynaložené trovy konania obhajoby v celkovej výške 14.550,- eur, ktoré rozdelili tak, že žalobca v 1. rade si uplatnil sumu 4.950,- eur, ktorá zahŕňala okrem sumy 4.800,- eur sumu 150,- eur za znalecký posudok, ktorý žalobca v 1. rade zaobstaral na vlastné náklady z odboru dopravy, za čo zaplatil znalcovi podľa vyúčtovania predmetnú sumu. Ostatní žalobcovia v 2. a 3. rade si túto náhradu uplatnili každý po 4.800,- eur. Dôvodili tým, že JUDr. T. W., advokát so sídlom v B. ich zastupoval v trestnej veci pod č. k. 2T/16/2009 na základe

písomného splnomocnenia až do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku Okresným súdom Nové Zámky, teda do 19.7.2012, kedy Krajský súd v Nitre uznesením odmietol odvolania prokurátora a poškodeného. Čo sa týka účelne vynaložených trov konania, tento nárok treba posúdiť a súd ho aj posúdil podľa ustanovenia § 18 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Právoplatnosťou rozsudku súdu o oslobodení žalobcov spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok, ktorý sa im kládol za vinu spáchali obžalovaní, vznikol žalobcom nárok na náhradu škody, ktorá im bola spôsobená orgánmi verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Spôsob a rozsah náhrady škody vyplýva z ustanovenia § 17 a § 18 citovaného zákona. Súd prvej inštancie v tejto časti žalobcom vyhovel iba čiastočne a vo zvyšku žalobu zamietol, pretože žalobcovia nepreukázali uplatnenú výšku účelne vynaložených trov trestného konania. Preukázali ju iba vo výške celkovo 9.461,88 eur s tým, že súd žalobcovi v 1. rade priznal aj sumu 150,- eur, ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru dopravy, ktorý si takúto sumu vyúčtoval za vypracovanie znaleckého posudku. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že žalobcom vzniká nárok na náhradu účelne vynaložených trov trestného konania a súčasťou týchto trov sú aj trovy právneho zastúpenia resp. obhajoby, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za obhajobu, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Dôvodnosť tohto nároku žalobcovia preukázali príjmovými pokladničnými dokladmi z č. l. 153, pokladničným dokladom zo dňa 8.12.2008, keď advokát JUDr. T. W. prijal od žalobcov v tento deň sumu 400.000,- Sk (13.277,57 eur) a dňa 14.3.2013 sumu 1.500,- eur za právne služby a úkony v trestnom konaní vedenom na OS Nové Zámky č. k. 2T/16/2009 a v trestnej veci ČVS: ORP: 572/OVK-NZ-2008 ZP. Tieto doklady sú riadnymi daňovými dokladmi, ktoré súd považoval za platné v súlade s vedením účtovníctva a s účtovaním, preto sa nestotožnil s názorom žalovaného v tomto smere, že žalobcovia nepreukázali dôvodné a platné listinné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné im priznať nárok na účelne vynaložené trovy trestného konania. Okrem toho z trestného spisu je možné si priamo overiť presne, kedy a v koľkých právnych úkonoch zastupoval advokát a jeho advokátsky koncipient žalobcov. Presne z tohto reálneho zastúpenia súd vychádzal pri tom, keď priznal žalobcom nárok v časti účelne vynaložených trov konania.

V trestnom konaní č. k. 2T/16/2009 bolo preukázané, že žalobcov zastupoval ako obvinených na základe plnomocenstva zo dňa 4.6.2008 JUDr. T. W., advokát so sídlom v B., podľa ktorého plnomocenstva žalobcovia splnomocnili tohto advokáta na všetky právne úkony v súvislosti s predmetnou trestnou vecou s tým, že ďalším splnomocnením zo dňa 4.6.2008 advokát JUDr. T. W. splnomocnil svojho advokátskeho koncipienta, v tom čase JUDr. G. K., aby ho zastupoval a vykonával v jeho mene všetky úkony v zmysle zákona o advokácii v prípravnom konaní vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP: 572/OVK-NZ-2008 ZP. Preskúmaním obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/16/2009 súd dospel k záveru, že takto účtované úkony právnej služby bolo potrebné vykonať v záujme riadnej obhajoby žalobcov, preto ich považoval súd za dôvodné a priznal ich nasledovne.

Advokát JUDr. T. W. si uplatnil v trestnom konaní celkom 58 úkonov právnych služieb, ktoré vykonal v období od 4.6.2008 do 19.7.2012, kedy o veci rozhodol uznesením Krajský súd v Nitre. Tiež si uplatnil aj náhradu režijného paušálu za tieto úkony spolu s DPH, keďže platcom DPH sa stal od 1.3.2008 a 20 % DPH si uplatňoval za 36 úkonov právnej pomoci. Z uplatnených úkonov (v počte 58) súd priznal žalobcom 37 právnych úkonov v sume 8.225,47 eur, ktoré boli preukázané, že reálne boli vykonané z trestného spisu a náhradu režijného paušálu za 37 úkonov v celkovej sume 258,26 eur, teda iba za tie, kde priznal aj právne úkony. Ďalej priznal žalobcom sumu 978,16 eur, ktorá predstavuje 20 % DPH za 22 úkonov právnej služby, nakoľko právny zástupca žalobcov bol platcom DPH iba od 1.3.2009. Právny zástupca žalobcov pri účtovaní hodnoty úkonov za jednotlivé úkony postupoval v súlade s ustanovením § 13 odsek 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby s tým, že základnú sadzbu tarifnej odmeny znížil o 20 %, lebo išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Preto advokátovi za jeden úkon právnej pomoci prináležala odmena v sume 222,31 eur.

Súd priznal žalobcom nasledovné právne úkony v počte 37, za rok 2008: 4.6.2008 prevzatie zastúpenia, 12.6.2008 výsluch, 27.6.2008 výsluch (3x), 24.10.2008 výsluch (3x), 14.11.2008 výsluch (2x), 18.12.2008 výsluch, 30.12.2008 výsluch (2x).

Za rok 2009: 24.2.2009 účasť na hlavnom pojednávaní, 24.3.2009 účasť na hlavnom pojednávaní, 28.12.2009 zatykač pred Okresným súdom Nové Zámky.

Za rok 2010: 12.2.2010 účasť na hlavnom pojednávaní (2x), 30.3.2010 účasť na hlavnom pojednávaní, 11.5.2010 účasť na hlavnom pojednávaní, 27.5.2010 účasť na hlavnom pojednávaní, 26.11.2010 účasť na hlavnom pojednávaní.

Za rok 2011: 15.2.2011 účasť na hlavnom pojednávaní, 8.3.2011 účasť na hlavnom pojednávaní, 10.3.2011 oznámenie o výsluchu svedkov pred súdom, 5.4.2011 účasť na hlavnom pojednávaní, 19.9.2011 účasť na verejnom zasadnutí, 14.11.2011 účasť na hlavnom pojednávaní (2x), 16.11.2011 účasť na hlavnom pojednávaní (2x), 23.11.2011 spísanie písomných návrhov.

Za rok 2012: 19.1.2012 účasť na hlavnom pojednávaní (2x), 22.2.2012 účasť na hlavnom pojednávaní (2x), 19.7.2012 účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Nitre.

Náhradu režijných paušálov za rok 2008 za 13 úkonov po 6,30 eur, spolu v sume 81,90 eur, za rok 2009 za 3 úkony po 6,95 eur, spolu v sume 20,85 eur, za rok 2010 za 6 úkonov po 7,21 eur, spolu v sume 43,26 eur, za rok 2011 za 10 úkonov po 7,41 eur, spolu v sume 74,10 eur, za rok 2012 za 5 úkonov po 7,63 eur, spolu v sume 38,15 eur, spolu v sume 258,26 eur. Náhrada 20 % DPH prináležala právnenému zástupcovi za 22 úkonov spolu v celkovej sume 978,16 eur vypočítanej zo sumy 4.890,82 eur (22 úkonov x 222,31 eur), keďže platcom DPH bol právny zástupca iba od 1.3.2009, teda za rok 2008 a ani za úkon 22.4.2009 mu nebolo možné priznať 20 % DPH. Ostatné úkony, ktoré si uplatnil právny zástupca, najmä porady s klientmi za každý rok od roku 2008 až do roku 2012, právny zástupca žiadnou zápisnicou ani iným listinným dôkazom nepreukázal, že vykonal tieto porady so žalobcami, preto súd tieto právne služby advokátovi nepriznal, a preto vo zvyšku účelne vynaložených trov konania nárok žalobcov zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené, čo sa týka účelne vynaložených trov trestného konania, súd rozhodol tak, že žalobcovi v 1. rade priznal sumu 3.303,96 eur (3.153,96 eur + 150,- eur náhrada za znaleckú odmenu za vypracovanie znaleckého posudku, ktoré zaplatil žalobca v 1. rade v trestnom konaní znalcovi z odboru dopravy), žalobcovi v 2. rade priznal sumu 3.153,96 eur ako aj žalobcovi v 3. rade a vo zvyšku nároku súd žalobu každému žalobcovi v tejto časti zamietol.

33. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, žalobcovia si v tomto konaní uplatnili každý samostatne tak, že žalobca v 1. rade v celkovej sume 25.000,- eur, žalobca v 2. rade v sume 22.500,- eur a žalobca v 3. rade v sume 33.000,- eur. Aj v tejto časti súd nároku žalobcov vyhovel iba čiastočne a vo zvyšku žalobu každému zo žalobcov zamietol ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, a to v dôsledku nezákonného rozhodnutia v trestnom konaní a súd ju posudzoval podľa ustanovenia § 17 odsek 3 vyššie citovaného zákona. Z ich výpovedí súd mal za to, že žalobcovia utrpeli nepriaznivé zásahy do integrity vo všetkých oblastiach svojho života. Boli vystavení rôznym neprijemným a nepriaznivým situáciám, ako v oblasti pracovnej, tak aj najmä v oblasti súkromnej a rodiny, okolia a známych, ktoré jednotliví žalobcovia preukázali jednak svojimi výpoveďami a výpoveďami svedkýň a listinnými dôkazmi, keď pred začatím trestného stíhania ani jeden zo žalobcov nepreukázal, že by bol trestne stíhaný alebo účastníkom priestupkového konania, mali povest' bezúhonných ľudí.

Čo sa týka žalobcu v 1. rade, u neho sa jednalo o zásah v pracovnej oblasti, pretože od roku 2008 podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa, Ministerstva vnútra SR Bratislava, bol menovaný od roku 2008 a ustanovený vo funkcii odborný inšpektor Oddelenia Železničnej polície Bratislava-Petržalka, Odboru Železničnej polície Bratislava, Oblastnej správy Železničnej polície O.. V tomto čase bol stíhaný na slobode a zároveň diskriminovaný v zamestnaní, lebo neskôr od 1.3.2009 bol zaradený - ustanovený do funkcie inšpektor Oddelenia Železničnej polície Bratislava-Petržalka, Odboru Železničnej polície Bratislava, Oblastnej správy Železničnej polície O., čím sa dostal do nižšej platovej triedy ako jeho mladší kolegovia, a pokiaľ im boli pridelené finančné odmeny, tak tieto žalobca v 1. rade nedostával. To potvrdil aj jeho priamy nadriadený čestným prehlásením z č. l. 20, ktorý potvrdil aj iné zásahy, ktoré utrpel v pracovnej oblasti žalobca v 1. rade, a to koncom roku 2008 vykonal riaditeľ Odboru ŽP Bratislava Mjr. G. P. kontrolu počas služby voči žalobcovi v 1. rade, pričom zistil závalu pri ukladaní zbraní, a to: nezapečatenie trezoru so zbraňami a napriek tomu, že táto závala nebola závažná, viacerí príslušníci Oddelenia ŽP Bratislava-Petržalka nemali pečatidlá vôbec pridelené, bolo priamemu nadriadenému žalobcovi v 1. rade prikázané navrhnuť žalobcovi v 1. rade najvyšší možný disciplinárny trest, a to zážku z platu 15 % po dobu 3 mesiacov. Uvedený trest bol aj žalobcovi v 1. rade uložený. V súčasnosti žalobca v 1. rade vykonáva príslušníka Krajskej polície v Bratislave od 1.1.2011. Zamestnávateľ žalobcu v 1. rade okrem toho potvrdil, že v spornom období, teda v čase trestného stíhania, bol žalobca v 1. rade preložený na funkcie podľa oznámenia z č. l. 128 na základe organizačných zmien, a preto bol v roku 2009 a aj v roku 2011 ustanovený na nižšiu funkciu ako na predchádzajúcom služobnom zaradení. Čo sa týka osobného a najmä rodinného života, utrpel ujmu, ktorú preukázala svedecká výpoveď jeho manželky, Mgr. W. U., ktorá uviedla, že tieto roky si pamätá ako zlé roky, čo sa týka psychického stavu najmä jej manžela. Pociťli to však obaja v manželstve, pretože jej manžel bol nervózny, často sa hádali, nervózny bol z toho, že bol v práci diskriminovaný aj kolegami aj nadriadenými, pretože ho chceli odstaviť z výkonu služby. V tom čase on bol v štátnej službe ako policajt, aj v súčasnosti je. V tom období svedkyňa -

manželka mala prvé tehotenstvo, ktoré mala rizikové, bola sledovaná a hospitalizovaná v nemocnici a porodila v júni 2012, pôrod mala predčasný práve zo zdravotných dôvodov, pretože v tomto čase, teda v období tehotenstva, bolo v ich manželstve viac nervozity a úzkosti ako pred trestným stíhaním. Uviedla, že netvrdí, že predčasný pôrod bol práve dôsledkom trestného stíhania jej manžela, ale určite to prežívala nechtiac s ním a odrazilo sa to práve na jej zdravotnom stave a prežívalo to aj ich dieťa. Za najhoršie obdobie trestného stíhania považovala Vianoce roku 2009, keď na jej manžela bol vydaný zatykač, ale nebol vzatý do väzby, následne bol prepustený. Z týchto dôvodov súd žalobcovi v 1. rade priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- eur s poukazom na všetko vyššie uvedené, keď v takejto sume považoval túto náhradu za dôvodnú a preukázanú. Vo zvyšku nároku súd žalobu voči žalobcovi v 1. rade zamietol.

Čo sa týka žalobcu v 2. rade, u neho sa jednalo taktiež o zásah v oblasti pracovnej, pretože v čase trestného stíhania bol zamestnaný u súkromného podnikateľa ako prevádzkar a trestné stíhanie malo na neho negatívny vplyv v tom smere, že v mesiaci máj 2008 zamestnávateľ obdržal z polície telefonát, že žalobca v 2. rade mal spáchať násilný trestný čin a na základe týchto skutočností prišlo v júni 2008 k rozviazaniu jeho pracovného pomeru, nakoľko zamestnávateľ stratil voči nemu dôveru a prišiel o prácu. Nové zamestnanie si už nájsť nevedel vzhľadom na trestné stíhanie. V tomto období bol, tak ako to sám cítil, pod neustálym tlakom a stresom z možného odsúdenia z niečoho, čo nespáchal. Počas štyroch rokov pociťoval zároveň negatívny pohľad a postoj verejnosti, ktorý charakterizoval tým, že keď prišiel do určitého podniku alebo kaviarne, tak si o ňom ľudia poľušovali, že je to bitkár, násilník a tieto reakcie ľudí sa mu spätne dostali do uší. V súčasnosti žalobca v 2. rade je opätovne trestne stíhaný a je vo väzbe ohľadom veci, ktorú prejednáva Okresný súd Nové Zámky č. k. 3T/130/2015. Z týchto dôvodov súd žalobcovi v 2. rade priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 4.000,- eur s poukazom na všetko vyššie uvedené, keď v takejto sume považoval túto náhradu za dôvodnú a preukázanú. Vo zvyšku nároku súd žalobu voči žalobcovi v 2. rade zamietol.

Čo sa týka žalobcu v 3. rade, u neho sa jednalo o zásah v oblasti pracovnej a najmä rodinnej. Túto ujmu pociťoval v oblasti pracovnej z dôvodu, že celé trestné konanie voči jeho osobe bolo začaté bezdôvodne. V tom období bol ženatý, študoval na vysokej škole, na nitrianskej univerzite a všetci, ktorí s ním prichádzali do styku vedeli, že je trestne stíhaný, čo mu neľahčilo štúdium, lebo všetky zápočty a skúšky mal ako posledný a v tom čase aj pracoval ako tréner športového klubu a je aj majiteľom takéhoto klubu, zaoberá sa bojovým umením, bol a je registrovaný na sociálnych sieťach, čo mu skomplikovalo jeho prácu, lebo veľmi ťažko sa mu vysvetľovalo pred rodičmi detí, ktoré v tom čase trénoval, že v skutočnosti sa nestalo to, čo sa mu kladie za vinu, najmä v súvislosti s tým, keď sa musel zúčastňovať medzinárodných líg a súťaží a ďalej túto ujmu pociťuje a pociťoval najmä v osobnom a rodinnom živote, lebo v rodine má aj ďalších policajtov a bolo ťažké im vysvetľovať, ako sa to v skutočnosti stalo, nikto mu v rodine neveril, najmä jeho svokor, ktorý s tým nie je vysporiadaný ani v súčasnosti, keď už dávno existuje právoplatný oslobodzujúci rozsudok. Obdobie štyroch rokov trestného stíhania mu v oblasti rodinného života poznačilo najmä obdobia sviatkov ako boli Vianoce, narodeniny a pod., pretože nevedel sa z ničoho tešiť, aj keď si bol istý, že nič nevykoná. Počas trestného konania jeho manželka bola tehotná, nebola vypočutá v trestnom konaní, mala však veľmi ťažký priebeh tehotenstva, čo preukázala samotnou svedeckou výpoveďou jeho manželka a listinnými dôkazmi, a to lekárskymi správami zo dňa 7.6.2013 a 30.12.2009, ktoré potvrdzujú, že po prvom otehotnení došlo k jej potratu, nakoľko vykrvácala, čo sa dozvedela v popradskej nemocnici po hospitalizácii. Neskôr sa jej podarilo otehotnieť druhýkrát a tiež to bolo v období, keď jej manžel bol trestne stíhaný v roku 2010. Opäť ťažko znášala toto tehotenstvo a bola hospitalizovaná. Hospitalizáciu odmietla a bola v kludovom režime, nemohla byť však v tom čase zamestnaná, a teda ich príjem bol nízky, pretože zarábala iba manžel. Celé tehotenstvo znášala zle a chodila na rôzne zákroky do nemocnice. Pôrod mala prostredníctvom cisárskeho rezu, keďže k spontánnemu pôrodu nedošlo. V rodine uviedla, že vládla napätá atmosféra, pretože celá rodina sa pozerala na jej manžela ako aj na ňu inými očami, často boli hádky v rodine, napätie, nervozita, veľakrát panoval čo sa osoby svedkyne týkalo určitý smútok, pretože každý sviatok bol pre nich ako manželov zlým, lebo manžel svedkyne bol v strese, v nervozite, nedokázali si nič užiť, ona častokrát plakala po večeroch. Rodina ju za toto odsudzovala, dávali jej to pociťiť rodičia pri každej návšteve a stretnutí. Od tej doby, ako obdržal jej manžel oslobodzujúci rozsudok sa situácia zmenila a zlepšila. Potvrdila aj skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi jej manžel v oblasti pracovnej a štúdiu na vysokej škole, čo sa týka skúšok a zápočtov. Svedkyňa tiež potvrdila, že zo začiatku žila so žalobcom v 3. rade ako pár v spoločnej domácnosti a až v roku 2010 sa stali manželmi. Z týchto dôvodov súd žalobcovi v 3. rade priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 9.500,- eur s poukazom na všetko vyššie uvedené, keď v takejto sume považoval túto náhradu za dôvodnú a preukázanú. Vo zvyšku nároku súd žalobu voči žalobcovi v 3. rade zamietol.

34. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, a preto priznal žalobcom nárok na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 odsek 2 vyššie citovaného zákona. Táto náhrada by mala predstavovať „spravodlivé zadosťučinenie“ a zahŕňa najmä peňažnú náhradu. Morálnu ujmu utrpeli všetci traja žalobcovia, a táto im bola spôsobená poškodením občianskej cti, poškodením dobrej povesti ako následok trestného konania. Pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy súd okrem už vyššie uvedených okolností, ktoré opísal jednotlivo u každého žalobcu, prihliadol k povahe trestného činu, zo spáchania ktorého boli žalobcovia obvinení, a taktiež prihliadol k dĺžke trestného konania. Obvinenie bolo žalobcom vznesené 20.5.2008 za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Tr. zákona k § 155 odsek 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, a toto obvinenie z uvedeného trestného činu je spôsobilé privodiť pre žalobcov povest' násilníkov hrubo zasahujúcich do súkromia inej osoby. Celé trestné stíhanie trvalo spolu s trestným konaním do 19.7.2012, a teda išlo o neakceptovateľnú dĺžku trvania trestného konania, ktorého následky sa prejavovali počas trvania celej tejto doby u každého žalobcu, s výnimkou žalobcu v 2. rade, u ktorého iba vo sfére pracovnej a u všetkých ostatných najmä vo sfére rodinnej, zdravotnej a záujmovej. Podľa § 17 odsek 3 písmeno b) vyššie citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. Z uvedeného vyplýva, že súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy v peniazoch je oprávnený a povinný prihliadať aj na okolnosti, za ktorých došlo k samotnému trestnému stíhaniu pri plnom rešpektovaní zákonnej požiadavky, že súd rozhodujúci o nemajetkovej ujme podľa § 17 odsek 2 citovaného zákona je viazaný rozsudkom súdu v trestnom konaní. S poukazom na všetko vyššie uvedené a na priebeh celého trestného konania, mal súd za to, že je dôvodné priznať žalobcom takú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej výška je len na úvahe súdu a nie je žiadnou vyhláškou ani zákonom taxatívne vymedzená, ako ju súd priznal osobitne každému žalobcovi a vo zvyšku ju zamietol. Každú sumu, o ktorej súd rozhodol jednotlivo vo svojich výrokoch, zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť ich žalobcom v 1. až 3. rade do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobcom v 1., 2. a 3. rade, každému osobitne v rozsahu 100 % z tej sumy, ktorú priznal žalobcom v jednotlivých výrokoch, pretože ich považoval za dôvodné, a podľa § 262 odsek 1 C.S.P. o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).